

πως ήταν από τον έαυτό του, εργαζόταν για τον κινηματογράφο είκοσι ώρες το είκοσιτετράωρο!

Η Λίντα Γκρέυ χάρισε στον «βασιλέα του γέλωτος» δύο αγόρια: τον Τσάρλυ και τον Σίτνεϋ. Κι' ο Σαρλώ τ' άναθρεψε μ' έξαιρετική προσοχή και τούς έδωσε μιá ξεχωριστή μόρφωσι.

Ξαφνικά όμως ο Σαρλώ, ύστερα από μερικά χρόνια, άρχισε να δείχνει σημεία μιáς τρομαχτικής άνησυχίας. Δέν πατούσε πειά στη θίλλα του και προτιμούσε να μένη στο στούντιο ή στο διαμέρισμά της "Εντας Πούρβιανς, τής συμπαθητικής πρωταγωνιστριάς τών έργων του. Η Λίντα Γκρέυ άρχισε φυσικά να ζηλεύη κι' όταν τον συναντούσε του έκανε άγριες σκηνές και δέν τον άφηνε να συγκεντρωθῆ και να δουλέψη.

— Η Λίντα Γκρέυ, όμολογεί ο ίδιος, είχε μεταβληθῆ σε μιá έξαγριωμένη τίγρι κι' ευχαριστιόταν να καρφώνη τά νύχια της στις σάρκες μου!....

Και, φυσικά, άναγκάστηκε να χωρίση και από αυτήν, ή όποια μπορεί να ήταν καλή μητέρα, μά ήταν ύπερβολικά ζηλιάρα σύζυγος.

Η τρίτη γυναίκα του Σαρλώ ήταν εκείνη άκριβώς που ύπηρξε ή αίτία να χωρίση από τῆ δεύτερη σύζυγό του: ή "Εντα Πούρβιανς. Συνεδέθη μαζί της μ' ένα φλογερό έρωτα, μά δέν έγινε ευτυχισμένος. Η "Εντα Πούρβιανς, ενώ ήταν ύπέροχη ως φίλη, έγινε κακή σύζυγος. Του έψηνε κυριολεκτικώς τó ψάρι στα χείλη. Ο Σαρλώ λοιπόν άναγκάστηκε να τῆ χωρίση και να πάψη να συνεργάζεται μαζί της. Άλλωστε είχε θρῆ τῆν αντικατάστριά της: Ήταν ή Πόλα Νέγκρι. Αυτή όμως ή περίφημη δραματική θεντέττα δέν δέχθηκε να παντρευτῆ τó Σαρλώ, ούτε να παίξη στο έργο του.

— "Ας άρραβωνιασθοῦμε καλύτερα, του είπε. "Όταν δέ βαρεθῆ ό ένας τόν άλλον, θά τραθήξουμε ό καθείς τó δρόμο του, χωρίς ιστορίες και δικαστήρια.

Κι' έτσι κι' έγινε, πράγματι. Η Πόλα Νέγκρι κι' ο Σαρλώ χώρισαν έπειτα από λίγο, μά παρέμειναν καλοί φίλοι.

Μά τó ρομάντσο του «βασιλέως του γέλωτος» δέν σταματάει δώ πέρα. "Υστερα από τῆν Πόλα Νέγκρι ἤρθε ή σειρά τής Γεωργίας "Αλ, τής όποιás ή ώμορφιά κατέκτησε τόν μεγάλο ἠθοποιό και τόν έκανε σκλάβο της.

Η Γεωργία "Αλ κι' ο Σαρλώ πέρασαν μιá γοητευτική σελήνη μέλιτος στη Φλωρίδα. Έπειτα γύρισαν στο Χόλλυγουντ κι' ο διάσημος «άστéρας» άφωσιώθηκε στο γύρισμα τών «Φώτων τής πόλεως», στο όποιο πρωταγωνιστούσε ή Βιρτζίνια Τσέριλ, μιá από τις πιό ώμορφες και τις πιό χαριτωμένες θεντέτες τής φιλομουπόλεως. Η Βιρτζίνια Τσέριλ άγάπησε παράφορα τόν Σαρλώ και τόν άνάγκασε να χωρίση από τῆν τέταρτη γυναίκα του και να τῆν παντρευτῆ.

Γιά τῆ Βιρτζίνια Τσέριλ, ο Σαρλώ είχε μιá τρομαχτική άδυναμία. Κι' όταν εκείνη, μη ύποφέροντας να τής συγχωρή όλες τις άδυναμίες της, του ζήτησε διαζύγιο, ο Τσάρλυ Τσάπλιν έχασε κυριολεκτικώς τó ἠθικό του. "Ισως δέ θά έχανε και τῆν όρεξι να έργασθῆ στο στούντιο, αν δέν βοηθήση ή Πωλét Γκοτάρ για να τόν παρηγορήση και να τόν βοηθήση να γυρίση τά «Μοντέρνα χρόνια».

Σήμερα ή Πωλét Γκοτάρ εἶνε ή έκτη γυναίκα του. Μά διόλου άπίθανο να μῆν εἶνε και ή τελευταία. Ο Σαρλώ στη ιδιωτική ζωῆ του εἶνε τόσο παράξενος!...

ΑΝΤΡΕ ΜΩΖΕ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ο βασιλεύς τής Περσίας Κῦρος, πεθαίνοντας κάλεσε κοντά του τó γυιό του και του έδωσε τις έξῆς πολυτιμότερες συμβουλές:

— Μάθε, παιδί μου, ότι ή βασιλεία δέν διατηρείται μονάχα με τó χρυσό σκῆπτρο που θά κρατῆς στα χέρια σου. Τó ασφαλέςτερο σκῆπτρο για τούς βασιλείς εἶνε οί καλοί και πιστοί φίλοι. Μῆ νομίσης όμως ότι οί άνθρωποι γεννιούνται εκ φύσεως πιστοί... "Οχι!... Μπορεί όμως αξιόλογα ν' άποκτήση κανείς με τόν χαρακτήρα του, όταν θέλη, φίλους πιστούς. Και οί φίλοι αυτοί, ποτέ δέν άποκτῶνται με τῆ βία, αλλά μόνο με τῆν ευεργεσία!...

Η ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΟΙΗΤΡΙΕΣ

ΑΠΟ ΤΟ "ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ,"

(Τῆς Μαρσελίνας Ντεμπόρντ—Βαλμόρ)

Η ΣΥΓΓΝΩΜΗ

Σκύφτω στη μοῖρα που βαρειά με γέρνει, θά πεθάνω.
Η φρίκη του θανάτου θές γοητεία να γενῆ;
"Ελα, τó ένοχο χέρι σου βάλε στην καρδιά μου ~~επ~~
για μιá φορά στερνή.

Δέν θάχης τύψι άνώφελη όταν θά πάψη εκείνη
να λυώνη και να καρτερῆ παύοντας να χτυπᾶ.
"Αλλά θά πῆς: «Αυτή ή καρδιά ποῦχε για μένα γίνε
έπαψε ν' άγαπᾶ».

"Απ' τῆν ψυχή μου ή άγάπη μου κυλάει τῆν λαβωμένη.
Δές τó έργο σου, χωρίς καμμιά τρομάρα περισσή:
Τό θάνατο έχω μέσα μου κι' ώστόσο παγωμένη
δέν εἶμαι όπως εσύ.

Πάρ' τῆν καρδιά μου, πάρ' τη! "Εγώ που σε λατρεύω ~~α~~
(κόμη
για να σου δώσω, άλλοίμονο, δέν έχω άλλο άπ' αυτή
μά, και ξεσκίζοντάς την, θά δῆς πώς ή συγγνώμη
εἶνε σ' αυτή γραφή.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Θεέ τών παιδιών, άκουσε δώ μιá κόρης τῆν καρδιά:
χτυπᾶ κάτ' άπ' τά χέρια μου όλη ίκεσία, να'
άκούω πάντα να μιλοῦν για τά όρφανά παιδιά'
άχ, μέσ' στο μέλλον, θε μου, πειά μῆν κάνεις όρφανά.

Για ν' άπάντηση στις φωνές όσων πονοῦν δώ πέρα
με τῆ βραδυά ένας άγγελος άσε στη γῆ νάρθη.
Βάλε από κάτω άπ' τó παιδί που τ' άφησε ή μητέρα
ένα μικρό προσκέφαλο για ναποκοιμηθῆ.

Η ΚΑΜΑΡΗ ΜΟΥ

Τῆν καμαρούλα μου ψηλά' (χω. Τόν οὐρανό πάντα κυττάζει, και τó φεγγάρι έχει μονάχο χλωμό και σοβαρό της ξένο. Κάτω στην πόρτα κι' αν χτυ- (πάνε, έμένα τώρα τί με νοιάζει; Κανένas δέ μπορεί πειά να- (να όταν εκείνον δέν προσμένω! Με τά λουλούδια, μοναχῆ (μου, άπ' όλους εἶμαι πειά κρυμ- (μένη' και χωρίς ναμῆ λυπημένη, έχω όλο δάκρυα τῆν ψυχή	(μου Βλέπω από δώ τόν οὐρανό ξεκάθαρο και γαλανό' βλέπω τ' άστέρια σα βρα- (δυάζει, μά και τῆν μπόρα όταν (οὐρλιάζει! "Εδῶ στη θέσι μου, άντικρύ (μου, κάποια καρέκλα περιμένει' ήτανε ή καρέκλα εκείνου, μά μάς χωροῦσε και τούς (δυό. Με μιá ταινία σημαδεμένη, αυτή ή καρέκλα εἶνε δῶ, στη μοῖρα της ύποταγμένη, (όπως κι' εγώ!
---	--

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Μῆ μ' άφήσης να πεθάνω με τών γηρατειών τῆν ώρα
Σὺ που από μιá φλόγα άνάπης τῆν καρδιά μου έχεις
(πλασμένα.
Θέ μου, τó παιδί σου πάρε μέσ' άπ' τῆς ζωῆς τῆ μπόρα!
Μέσ' στο φῶς πάντα άς πετάω' με τρομάζει ή νύχτα έμένα.
Σαν πεθάνη αυτός δέ θέλω πειά να μείνω μόνη κι' ζοιη
Με τó πένθος τó δικό του δέν τῆ θέλω εγώ τῆ ζῆση.
"Η πνοή του στο πλευρό μου άς φυσάη πάντα με θερμη
και τών γηρατειών ό πάγος να με φτάση άς μῆν άφήση!

Μετάφρασις ΜΗΤΣΟΥ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ